

af bestemte Kategorier af fordrevne Folk. Man maa i Virkeligheden være meget kritisk i Omgangen med forudfattede Forestillinger.

Jeg vil ogsaa gerne henvise til den meget interessante og nyttige Erklæring, der blev fremsat af den dominikanske Delegation vedrørende den jødiske Flygtningekoloni i den dominikanske Republik.

Den britiske Delegation har foreslaaet, at hele Spørgsmaalet af Plenarforsamlingen henvises til det økonomiske og sociale Raad til grundig Undersøgelse i alle Enkeltheder, for at det kan blive gjort til Genstand for en Beretning til nævnte Raads kommende Møde. Jeg synes, at dette er en god Plan. Jeg tillader mig at tro dette ikke mindst efter at have hørt Hr. Noel-Bakers meget overbevisende Forklaring af den britiske Delegations Forslag, saa veltalende og smukt støttet af Fru Roosevelt paa den amerikanske Delegations Vegne. Dette er efter min Opfattelse den rette Vej, navnlig hvis effektive Organer i Mellemtiden kan etableres i et Omfang, der tillader at gaa i Gang med de paagældende Spørgsmaal paa en rationel Maade. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at et eller andet centraliserende Organ sandsynligvis vil være nyttigt, om ikke uundværligt. Paa den anden Side vil det ikke være nok. Saavidt jeg kan se, vil adskillige underordnede Kontorer ligeledes være nødvendige for at behandle det store Antal Personer i de forskellige Lande. Jeg vil tro, at det ogsaa vil være nødvendigt at oprette et Kontor i Tyskland, selv hvis Hovedflygtningeorganisationen faar sit Sæde i Europa, hvilket jeg haaber, den vil faa, da dette desværre er et Problem, som har sine Rødder i Europa.

Et mere specielt Punkt er, hvorvidt saadanne underordnede Organer, som bliver nødvendige, skal afhænge af det økonomiske og sociale Raad, saaledes som den britiske Delegation synes tilbøjelig til at mene, eller om de skal oprettes som særlige Institutioner i den i Pagtens Artikel 70 omhandlede Betydning. Denne sidste Fremgangsmaade burde maaske ogsaa overvejes i Forbindelse med en praktisk finansiel Ordning.

### III.

Jeg vil derefter gerne sige nogle Ord om Flygtningespørgsmaalet i Tyskland.

Den Folkevandring, der nu finder Sted i Tyskland fra Øst til Vest og Nordvest betyder, at adskillige Millioner rodløse Tyskere nu anbringes i de vestlige og nordvestlige Provinser af Riget og saaledes skaber en ny Trusel mod Nabolandene, navnlig de mindre. For at sikre disse Landes Grænser eller gøre dem sikrere end før, burde denne Bevægelse tværtimod ledes bort fra Tysklands Grænseegne. Denne farlige Overfyldning af Tysklands nordvestlige Grænseegne har en særlig Betydning, naar den finder Sted i Sydslesvig, den Landsdel, der ligger Syd for den danske Grænse og Nord for Holsten.

I denne lille Grænseprovins er den stedlige Befolkning paa omkring 300 000 allerede blevet fordoblet ved Tilstrømningen af lige saa mange tyske Flygtninge, hvorved dette gamle Grænseland faar sin oprindelige Karakter fuldstændig ændret. Her har dansk og nordisk Kultur i Aarhundreder ydet Modstand mod, hvad Prøjserne har haft at sætte i Stedet. Her har kulturel og national Kappelstrid mellem dansk og tysk Tankegang udfoldet sig gennem Generationer. Hvis de nyankomne Tyskere faar Lov til at blive her blot i nogen Tid, vil Danskheden i Sydslesvig blive oplugt og drukne i de teutonske Horder. Disses Tilstedeværelse dér vil skabe en ny fremtidig Trusel mod den danske Grænse og sætte Danmark i en ny og farlig Stilling.

Hvis denne Situation bliver af Varighed, kan den danske Regering ikke stærkt nok understrege dens Alvor.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en anden Side af Flygtningespørgsmaalet, der ligeledes angaar Danmark.

Da de allierede Hære i Vinteren og Foraaret 1945 kæmpede sig Vej gennem Tyskland fra Øst og Vest, paatvang de tyske Myndigheder Danmark, der da laa udenfor den egentlige Kampzone, trods kraftige Protester fra dansk Side, et stort Antal Flygtninge. Flygtningestrømmen begyndte i Februar 1945 og fortsatte i et stadigt stigende Tempo indtil den tyske Kapitulation den 5. Maj.

Indkvarteringen af og Forsorgen for de tyske Flygtninge udførtes indtil Kapitulationen af de tyske Tropper, som ikke underrettede de danske Myndigheder om Flygtningenes Antal eller Anbringelse, idet de uden videre lagde Beslag paa Skoler, Forsamlingshuse, Hoteller og andre offentlige og private Bygninger af enhver Art. I København blev 95 pCt. af Skolerne beslaglagt. Da de tyske Styrker kapitulerede den 5. Maj, stod den danske Regering overfor at skulle drage Omsorg for alle disse Flygtninge uden at kende deres Antal eller